

wartości niematerialnej lub prawnej, wartość początkową ustaloną według zasad określonych w § 1, a jeżeli środek trwały był nabyty lub wytworzony w latach poprzedzających rok założenia ewidencji — zaktualizowaną lub wycenioną wartość początkową na dzień 1 stycznia tego roku, zaktualizowaną wartość umorzenia do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego oraz stawkę amortyzacyjną i kwoty odpisu amortyzacyjnego za dany rok podatkowy. Jeżeli ewidencja ma służyć za podstawę ustalania wysokości odpisów amortyzacyjnych przez okres dłuższy niż rok, powinna ona zawierać co do każdego środka trwałego zaktualizowaną wartość początkową na dzień 1 stycznia każdego następnego roku, zaktualizowaną wartość umorzenia oraz kwotę odpisu amortyzacyjnego za ten rok.”

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ewidencją powinny być również objęte przedmioty, które według zasad obowiązujących w danym roku podatkowym nie są zaliczone do środków trwałych,

a do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy nie zostały zamortyzowane.”

d) ust. 5 skreśla się,

4) w § 4 wyrazy „na dzień 1 stycznia 1990 r.” zastępuje się wyrazami „na dzień 1 stycznia roku, w którym została założona ewidencja”.

§ 2. Podatnicy, którzy prowadzili działalność gospodarczą przed dniem 1 stycznia 1991 r. i założyli w 1991 r. po raz pierwszy ewidencję środków trwałych, mogą jako wartość początkową będących w użytkowaniu i nie zamortyzowanych do tej daty środków trwałych przyjąć wartość odpowiadającą cenom stosowanym w grudniu 1990 r. nowych środków trwałych o takim samym lub zbliżonym przeznaczeniu i parametrach użytkowych. W tym przypadku wartość dotychczasowego umorzenia środka trwałego ustala się jako iloczyn wartości początkowej środka trwałego i odpowiedniej stawki amortyzacyjnej obowiązującej w roku 1991, z uwzględnieniem dotychczasowego okresu użytkowania środka trwałego.

§ 3 Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. A. Podsiadło

101

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 8 marca 1991 r.

w sprawie organizacji i szczegółowego zakresu działania Społecznej Komisji Rewindykacyjnej.

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 25 października 1990 r. o zwrocie majątku utraconego przez związki zawodowe i organizacje społeczne w wyniku wprowadzenia stanu wojennego (Dz. U. z 1991 r. Nr 4, poz. 17), zwanej dalej „ustawą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Społeczna Komisja Rewindykacyjna, zwana dalej „Komisją”, rozstrzyga sprawy o zwrot mienia, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy, zwanego dalej „mieniem”, lub o odszkodowanie za to mienie.

§ 2. Siedzibą Komisji jest miasto stołeczne Warszawa.

§ 3. 1. Komisja składa się z 20 członków; co najmniej połowa członków Komisji powinna posiadać wyższe wykształcenie prawnicze.

2. Pracami Komisji kieruje Przewodniczący.

3. Przewodniczącemu Komisji i jego zastępcę wyznacza Minister Pracy i Polityki Socjalnej spośród członków Komisji posiadających wyższe wykształcenie prawnicze.

§ 4. Przewodniczący Komisji:

- 1) wyznacza przewodniczącego i członków zespołu orzekającego Komisji,
- 2) kieruje sprawą na posiedzenia,
- 3) wyznacza sprawy na posiedzenia wyjazdowe, jeżeli ułatwi to rozpoznanie sprawy lub przyczyni się do znacznego zaoszczędzenia kosztów postępowania.

§ 5. 1. O terminach posiedzeń zespołów orzekających Komisji Komisja zawiadamia strony, ich przedstawicieli lub pełnomocników.

2. Z przebiegu posiedzenia zespołu orzekającego Komisji sporządza się protokół, który podpisuje przewodniczący zespołu oraz osoba sporządzająca protokół.

§ 6. 1. Orzeczenia Komisji zapadają większością głosów; orzeczenie wraz z uzasadnieniem podpisują wszyscy

członkowie zespołu orzekającego Komisji. Członek zespołu orzekającego Komisji może złożyć zdanie odrębne.

2. Przewodniczący zespołu orzekającego Komisji ogłasza orzeczenie i podaje ustnie zasadnicze powody rozstrzygnięcia.

§ 7. W razie zawarcia ugody między stronami, treść ugody wpisuje się do protokołu. Ugodę podpisują strony, ich przedstawiciele lub pełnomocnicy oraz członkowie zespołu orzekającego Komisji.

§ 8. Orzeczenie Komisji wraz z uzasadnieniem doręcza się z urzędu stronom, ich przedstawicielom lub pełnomocnikom. Orzeczenie powinno zawierać pouczenie o trybie i terminie złożenia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

§ 9. W miarę potrzeby Komisja obraduje na posiedzeniach plenarnych, zwoływanych przez Przewodniczącą Komisji w celu omówienia całokształtu spraw związanych z problematyką orzecznictwa Komisji oraz dokonania okresowej oceny jej pracy.

§ 10. Komisja składa Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej sprawozdania ze swej działalności w okresach półrocznych.

§ 11. Akta spraw z działalności Komisji podlegają archiwowaniu stosownie do obowiązujących w tym zakresie przepisów.

§ 12. Czynności administracyjno-biurowe Komisji wykonuje Sekretariat Komisji, podległy Przewodniczącemu Komisji.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *M. Boni*

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks 825944 WW, telefaks 428222 i 22-428222.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.